



## Ավետիք Իսահակյան

### Լուռ պարտեգում սրբատըրրոփ, սիրատենչ

Լուռ պարտեգում սրբատըրրոփ, սիրատենչ

Իմ նագելուն սպասում եմ այս գիշեր.

... Շրշուկ ընկավ ահա վարդի, ծաղկանց մեջ.

Ծրփծփացին շուրջս մետաքս գառ փեշեր.

Իմ նագելուս շունչը քնքուշ ինձ շոյեց,

Կարոտավատ հպարտ կրծքին փարվեցի.

Ծով – մագերի բույրը անո՛ւշ ծավալվեց,

Աստղ – աչերին համբույրներըս վառեցի.

Շրթներիցըս ալ – արյունը կաթկաթեց

Եվ բախտավոր, և երջանիկ լացեցի ...

- Վա՛յ, քեզ, թըշվատ, ցընորքների խեղճ տըղա,

Ոչ ո՛ք չունիս, ոչ ո՛ք չըկա՝ քեզ մոտ գա ...

1905

Ալեքսանդրապոլ